

Toto rozhodnutie nadobudlo
právoplatnosť dňa: 01.01.2014
Vykonaťelné dňa: 01.01.2014
Bratislava dňa: 22.09.2015

35Er 3083/2006-25
EX 9386/2006

U Z N E S E N I E

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v exekučnej veci oprávneného: **Mestská časť Bratislava – Nové Mesto**, IČO: 603 317, so sídlom Junácka 1, Bratislava, proti povinnému: **MS SPORT Slovakia, spol. s.r.o.**, IČO: 35 688 696, so sídlom Šancová 57, Bratislava, (vymazaný z OR od 26.06.2010), **pre peňažné plnenie 7 082,05 € istiny s príslušenstvom**, vedenej pred súdnym exekútorom: **JUDr. Ladislavom Ághom**, so sídlom exekútorského úradu Jaskový úrad 79, Bratislava, takto

r o z h o d o l:

- I. Súd exekúciu vyhlasuje za **neprípustnú** a túto **zastavuje**.
- II. Súd súdnemu exekútorovi trovy exekúcie **nepriznáva**.
- III. Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov exekučného konania.

O d ô v o d n e n i e

Na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 13.04.2006 začalo vo veci exekučné konanie, na vykonanie rozhodnutia sp.zn. 13C 69/2002, 8C 356/98, na vykonanie ktorej bol tunajším súdom poverený súdny exekútor JUDr. Ladislav Ágh, poverením č. 5103 *046304 dňa 24.05.2006.

Dňa 13.01.2012 súdny exekútor doručil súdu návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu výmazu povinného z obchodného registra, zároveň si uplatnil trovy exekúcie vo výške 78,22 Eur.

Pri skúmaní podmienok konania súd zistil, že povinný bol dňa 26.06.2010 vymazaný z obchodného registra v celom rozsahu bez právneho nástupcu.

Podľa § 235 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov, exekučné konania, ktoré sa začali do 1. februára 2002, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, účastníkmi exekučného konania sú oprávnený a povinný.

Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (§ 41).

Podľa § 107 ods. 4 O.s.p., ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 203 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie, môže súd uložiť oprávnenému, aby nahradil trovy exekúcie. Súd však uváži, ktoré trovy potreboval oprávnený na účelné vymáhanie nároku, a či mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 146, ods. 1 písm. c) O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bol konanie zastavené.

Podľa § 146, ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

K I. výroku uznesenia

Povinný počas exekučného konania zanikol bez právneho nástupcu.

Zánik účastníka exekučného konania bez právneho nástupcu zakladá dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a pre ktorý je exekúcia neprípustná.

Z uvedeného dôvodu, súd podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju tak, ako je v I. výroku uznesenia uvedené.

K II. výroku uznesenia

Trovy exekúcie vo všeobecnosti platí povinný (§ 196, 197 Exekučného poriadku). Výnimku z tejto zásady ustanovuje § 203 Exekučného poriadku, ktorý v prípade zastavenia exekúcie výnimočne umožňuje uložiť povinnosť zaplatiť trovy exekúcie oprávnenému. V zmysle citovaného ustanovenia je možné uložiť povinnosť zaplatiť nevyhnutné trovy exekúcie oprávnenému, pričom súd je povinný zohľadniť, či oprávnený mohol predvídať dôvod zastavenia exekúcie.

Oprávnený postup súdu vo vykonávanom konaní, resp. postup súdneho exekútora v exekučnom konaní, ako i dĺžku trvania tohto postupu, teda aj prípadné vykonanie exekučného titulu do straty právnej subjektivity, nemôže predvídať a ani ovplyvniť. (podobne aj **uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. 10. 2010, sp. zn. 6 M Cdo 4/2010**).

*Smrť/zánik povinného znamená stratu jeho spôsobilosti byť účastníkom exekučného konania. Vzniká tým prekážka tohto konania, ktorá vyžaduje posúdiť, či povinnosť z exekučného titulu prešla na právnych nástupcov povinného (§ 37 ods. 3 a 4 Exekučného poriadku a podporne aj § 107 v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p.). Ak vymáhaná povinnosť na právnych nástupcov neprešla (napr. z dôvodu zastavenia dedičského konania, pretože povinný nezanechal majetok), musí byť exekúcia zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, teda preto, že tu je iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. V tomto prípade ide o nedostatok niektorej z procesných podmienok, ktorý nemožno odstrániť. ... **Neprichádza však do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, t. j. z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Uvedené ustanovenie umožňuje zastaviť***

exekúciu z dôvodov procesnej ekonómie, t. j. ak po vykonaní úkonov súdneho exekútora smerujúcich k zisteniu majetku povinného nie je zistený žiadny majetok povinného alebo je jeho hodnota nepostačujúca na krytie trov exekúcie, a realizácia exekúcie by viedla len k zvýšeniu týchto trov, ktoré by nemohli byť z výťažku uspokojené. Posudzovanie majetku povinného z tohto hľadiska prichádza do úvahy len ak povinný právne existuje. Pokiaľ však už povinný právne zanikol, nemožno uvažovať o jeho majetnosti či nemajetnosti (nemožno hovoriť o nedostatku majetku resp. o nepatrnom majetku nikoho). Vylučuje to povaha smrti ako právnej skutočnosti. Zároveň povinný z procesného hľadiska prestáva byť účastníkom exekučného konania a z hľadiska hmotného práva prestáva byť aj dlžníkom (podľa zásady „mors omnia iura solvit“ – „smrť oslobodzuje od všetkých záväzkov“).

*Pokiaľ ide o otázku, či v prípade zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku z dôvodu, že došlo k zániku povinného ako právneho subjektu a vymáhaná povinnosť neprešla na jeho právneho nástupcu (nástupcov), možno oprávnenému uložiť povinnosť zaplatiť exekútorovi náhradu trov exekúcie, zastávam názor, že rozhodujúcim kritériom pre takéto rozhodnutie je v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku **existencia zavinenia oprávneného na zastavení exekúcie. Dôvodom pre uloženie povinnosti oprávnenému zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nemôže byť samotná skutočnosť, že povinný ako právny subjekt zanikol. Len v situácii, keď k tejto objektívnej skutkovej okolnosti zastavenia exekúcie pristúpia aj konkretizované okolnosti subjektívnej povahy (procesné zavinenie oprávneného), môže byť oprávnenému uložená náhrada trov exekúcie. Jeho procesné zavinenie však nemožno bez ďalšieho založiť iba na dispozičnom úkone – návrhu na nariadenie exekúcie. O procesné zavinenie oprávneného na zastavení exekúcie pôjde vtedy, keď mu bude možné vytýkať, že nedbal na náležitú opatrnosť a uvážlivosť a návrh na nariadenie exekúcie podal, hoci mal k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok predvídať.***

*Hľadiská rozhodovania o náhrade trov exekučného konania pri jeho zastavení, vrátane rozhodovania o náhrade trov exekúcie, len zo samotného špecifického postavenia súdneho exekútora neplynú. Východiskom je určenie a hodnotenie dôvodov, pre ktoré k zastaveniu exekúcie došlo, pričom medzi hľadiská skúmania nepatrí majetnosť, resp. nemajetnosť povinného. **Výnimkou je situácia, kedy oprávnený nedbal na požiadavke náležitej opatrnosti a uvážlivosti a návrh na nariadenie exekúcie podal, aj keď mal k dispozícii poznatky, z ktorých sa dal takýto výsledok predvídať. Pokiaľ mu možno pričítať takúto účasť na zastavení exekúcie, nič nebráni, aby bola oprávnenému uložená povinnosť nielen na náhradu trov povinného, ale aj na náhradu trov exekúcie v prospech súdneho exekútora. Rozhodujúcim kritériom je teda skutočná existencia zavinenia na zastavení exekúcie na strane oprávneného, a nie nutnosť zaistiť súdnemu exekútorovi odmenu za jeho činnosť.** (z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. februára 2012, sp. zn. 6 M Cdo 11/2011)*

Oprávnený, ktorý podal včas návrh na vykonanie exekúcie, nemohol pri vynaložení náležitej opatrnosti predvídať zánik povinného bez právneho nástupcu po začatí exekučného konania. Z tohto dôvodu mu nemožno pričítať zavinenie na zastavení exekúcie. Súd oprávnenému nemohol uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie, keďže oprávnený zastavenie exekučného konania nezavinil ani zastavenie konania pri vynaložení náležitej opatrnosti nemohol predvídať. Ustanovenie § 203 Exekučného poriadku nie je možné vykladať tak extenzívne, že oprávnený bude povinný platiť trovy každej zastavenej exekúcie len preto, že niet iného subjektu, ktorý by súdnemu exekútorovi trovy nahradil. Keďže neexistuje subjekt, ktorý by bolo možné zaviazat' na uhradenie trov exekúcie, súd s prihliadnutím na ustanovenie § 251 ods. 4 O.s.p. rozhodol o trovách exekúcie podľa § 146, ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že poverenému súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal tak, ako je v II. výroku uznesenia uvedené.

K III. výroku uznesenia

O trovách účastníkov exekučného konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, ako je v III. výroku uznesenia uvedené.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní musí byť uvedené ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

V Bratislave dňa 31.07.2013

Za správnosť vyhotovenia:
Lucia Poláková

JUDr. Ľuboslava Kotrasová
vyšší súdny úradník

